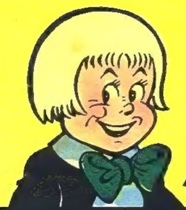

SJORS

18 mei 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 20

van de Rebellenclub

Uitslag van prijspuzzel nr. 23

De oplossing van deze prijspuzzel luidt als volgt:

```
v o d
b a l
r o s
    d e k
u i l
    e s p
d a R
    U u r
w a S
    T o n
k a R
    O o m
n e E
    S a p
n a T
    w e b
h o r
    k a p
s l a
    d o m
    h a k
    e l s
```

Het spreekwoord, dat je door de woorden in elkaar te schuiven moest krijgen, was: RUST ROEST. We hebben heel wat goede oplossingen binnengekregen, waarvoor we iedereen hartelijk bedanken. De gelukkige prijswinnaars zijn:

Eerste prijs, een paar rolschaatsen:
Emmy Wouters,
Wielewaalstraat 36, Arnhem

Tweede prijs, een tafeltennisspel:

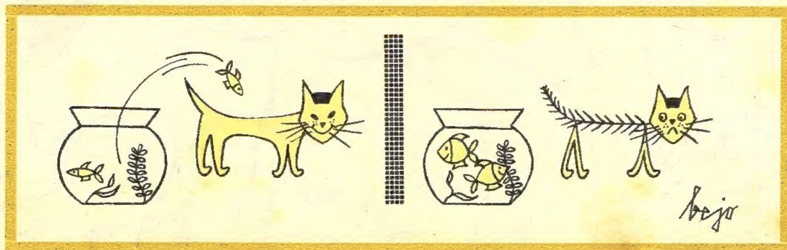
Johan Schipper, Oost-Voorstraat 29, Oud-Beijerland
Lia de Gast, Zwingelspaansedijk 8, post Oudemolen (N.-Br.)
Harrie Boers, Hoge Boekelerweg 451, Enschede
Rietje Vloemans, Huize Sint-Anna, Heel
Ria Laurijsen, Baarleseweg 16, Ulicoten (N.-Br.)
Peter Hoebert, Postbus 4071, Amsterdam
Peter Visser, Van Veldekelaan 11, Geleen
Rudy Swart, Willem de Zwijgerlaan 254, Alkmaar
Neeltje v. Brummelen, Kerkstraat 53, Soest
Truus van Duin, Sluisweg 2, Schoorldam
Jannie Timmer, Sabastraat 90, Groningen
Marja Buurman, Adm. de Ruyterlaan 31, Katwijk aan Zee

Derde prijs, een vierkleurenpotlood:

Peter Koelewijn, Populierenstraat 2, Spakenburg
Bob van Nunen, Esdoornstraat 3, Haarlem-N.
Angenietha Bernauw, Pleinweg 20c, Rotterdam
Hennie Dinghs, Klein Oirloseweg 14, Castenray (L.)
Willy Bouman, Vollenhoverweg 6, Marknesse (N.O.P.)
Ineke van Zuylen, Meerseweg 4, Wellerlooi (L.)
Douwe Runia, Alexanderstraat 23, Arnhem
Yvonne Tulp, Parelmoerhorst 134, Den Haag
Ans van Reenen, Krugerlaan 56, Zeist
Joke Joziasse, Beatrixstraat 4, Souburg (Zld.)
Suus Korsman, Walstraat 19, Tholen (Zld.)
Janneke Mulder, Welderingstrjitte 32, Dronrijp (Fr.)

Vierde prijs, een boek:

Jan-Kees Roose, Bachweg 36d, Amersfoort
Jan van Waningen, Kloppenburgstraat 16, Emmeloord (N.O.P.)
Rinie Scholtens, Klein Barteldweg 3, Twello
Harry Hermans, Burg. Schoolm.straat 3, Roosteren (L.)
Roelf Bakker, Bellatrixstraat 15a, Delfzijl
Tjipke Westra, Kooiplaats 65, Ternaard (Fr.)
Theo Verhaar, Disselstraat 18a, Rotterdam-24
J. v. Barel, Paleisstraat 79, Antwerpen, België
Jan van Wallendael, Italiëlei 73, Antwerpen, België
Arjen Visser, Zeilmakerstraat 9, Harlingen
Eddy Ufkes, Garst 77, Winschoten
Jan Smit, Eksterstraat 36, Hilversum
Gerda Rijkx, Boekterheide 41, Zolder, België
Siep Nentjes, Bumalaan 29, Emmeloord (N.O.P.)
Ferry van de Meijden, Jan Luykenlaan 130, Den Haag
M. Flokstra, Oranjekanaal 3, Smilde
Wimmie Bos, Joh. Mulderstraat 25, Vlaardingen
Bert Witlox, Maarten Trompstraat 22, Vught
Piet Maat, Parallelweg 71, Hillegom
Jan van de Mark, Hoofdstraat 87, De Lier (Z.-H.)
Anja Hoogschagen, Zuiderweg 7, Anna-Paulowna
Emilia Duchateau, Steenweg 26, Herderen, België
Rikje Bakker, Sara Burgerhartstraat 10 III, Amsterdam-W.2
Rietje van den Berg, Oude Deventerweg 56, Zwollerkerspel
Joke Antes, Leeghwaterstraat 7, Nieuwerkerk aan de IJsel

MUG en MIK

SPORT-SCHOOL JANUS
IK BEN OOK EENS OP ZO'N SCHOOL GEWEEST, MAAR HET WERD NIKS!

SPORT-SCHOOL JANUS
IN HOOG-STANDJES WAS IK SLECHT!
HET IS TOCH ZO EEN-VOUDIG!
BONS

BONS
JE GAAT EERST TEGEN EEN MUUR OEFENEN!

WAT IS DAT TOCH VOOR GEBONK?

BANG
SPORT-SCHOOL
JIJ KUNT HET OOK NIET!

KOM EENS HIER ALS JE DURFT, LANGE!
WEG WEZEN, MUG!

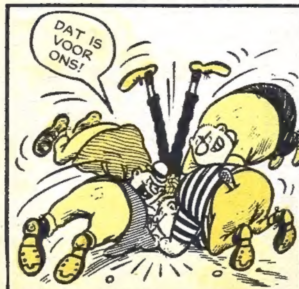
LATEN WE HET HIER EENS PRO-BEREN!
DANK JE! IK BLIJF LIEVER OP MIJN BENEN STAAN!

KIJK NU EENS HOE MAKKELIJK HET IS! IK LÓÓP GEWOON!

KOM, MIK. IK NEEM DE BUS NAAR HUIS. ER IS IETS OP DE TELEVISIE!
MIJN GELD!
?
RINK
RINK
RINK

DAT IS VOOR ONS!

ZE HEBBEN MIJN GELD MEEGENOMEN, NU MOET IK NAAR HUIS LOPEN!

JE HEBT WAT GE-MIST, MIK! ER WAS EEN VOORSTEL-LING VAN CIRCUS-ACROBATEN!
EINDE

Inspecteur Kahanam

DAT DOEK IS WAARDELOOS! GEEF MIJ MAAR MICHELANGELO!
WAT?! W...WAT ZEGT U?

IK HEB ME BLIJKBAAR VERGIST!
U HEBT GEEN VERSTAND VAN KUNST!

GEEF MIJ MAAR MICHELANGELO!
EVA!! BEN JIJ HET? IK HAD NIET VERWACHT JE HIER AAN TE TREFFEN!

WE KUNNEN BETER HIER VANDAAN GAAN!
?
WAT IS ER MET HEM?
WAT ZEGT U?

KOM MEE, EVA, IK WIL DEZE ZAAK EENS RUSTIG MET JE BESPREKEN!
SLUITINGSTIJD!

DE BOEL WORDT GOED BEWAAKT!
JA, DE VOORDEUREN WEL, MAAR...

DE NACHT EN DE STILTE VIELEN OVER HET MUSEUM. MAAR OP HET DAK WAREN NOG ENIGE WERKLIEDEN BEZIG.

HET IS ZOVER, MANNEN!
GOED, WE GAAN BEGINNEN!

DEZE KIST IS PAS BINNEN! MISSCHIEN IS HET DE GOEDE!
HIJS MAAR NAAR BOVEN!

EN NEEM IETS KOSTBAARS MEE, HÈ? HET GEEFT NIET WAT!
WAAROM WILT U DAT EIGENLIJK? HET GAAT ONS TOCH ALLEEN OM DIE KIST?

Prinses Debbie

INTUSSEN...
ER IS NERGENS EEN UITWEG, DEBBIE!
IK BEN BANG DAT JE GELIJK HEBT, LINDY!

MAAR OPEENS WEERKLONK EEN BEKEND GELUID...
WOEF!
ROEFFIE!
ROEFFIE... MAAR DAT KAN TOCH NIET?!

DEBBIE HIELP DE HOND DOOR DE OPENING...
WAT BEN IK BLIJ DAT IK JOU ZIE, ROEFFIE! HOE BEN JE HIER GEKOMEN?
ALS ROEFFIE HIER BINNEN KAN KOMEN, DAN KUNNEN WIJ ER MISSCHIEN UIT!

DE MEISJES BEGONNEN TE ZOEKEN EN...
HIER ACHTER IS EEN GROTE GROT!
JA, IK ZIE HET!

VLUG LIEPEN ZE DOOR DE NIEUW ONTDEKTE GROT EN...
LINDY, DAARGINDS ZIE IK LICHT!
WE ZIJN VRIJ! DANK ZIJ ROEFFIE!

EVEN LATER ZAKTE LINDY TOT AAN HAAR ENKELS IN DE BODEM WEG.
HEE, WAT IS DIT VOOR EEN OLIEACHTIG GOEDJE, DEBBIE?
GEEN IDEE! GA JE MEE?

EN TOEN ZAGEN ZE DE WOESTIJN. ER PASSEERDE JUIST EEN KARAVAAN.
EINDELIJK FRISSE LUCHT!
KOM MEE, LINDY! WE LENEN EEN KAMEEL EN GAAN ZO GAUW MOGELIJK TERUG NAAR DE STAD!

IN DE STAD WAS ALLES KLAAR VOOR DE KRONING...
AANSTONDS ZAL IK KONING ZIJN! DAN IS DE DROOM VAN MIJN LEVEN VERVULD!
DE STOET IS KLAAR OM TE VERTREKKEN, EXCELLENTIE!

INTUSSEN...
DEBBIE, NIET ZO HARD!!
HOU JE VAST, LINDY! IN VREDESNAAM, HOU VAST!

De slavenkoopman van Pompeï

MILJA EN HAAR BROER UDON WAREN IN HANDEN GEVALLEN VAN ROMEINSE SLAVENJAGERS. DEZEN WAREN VAN PLAN DE JONGEN EN HET MEISJE OP DE SLAVENMARKT TE VERKOPEN. KELTON, HUN OUDERE BROER, WAS INTUSSEN DE ACHTERVOLGING BEGONNEN EN TROK DOOR HET LAND VAN DE HELVETIËRS...

IN EEN REGEN VAN KEIEN EN GRUIS BELANDDE KELTON OP HET PAD...
KELTON!!
WAT?! DAAR HEB JE DIE VERDRAAIDE GALLIËR WEER!
IK ZAL METEEN MET HEM AFREKENEN!

MANNETJES ALS JIJ KUNNEN ZICH BETER NIET BEMOEIEN MET ZAKEN DIE..

DAAR, BANDIET!
HELP!!
ALS IK NIET VLUG INGRIJP, GAAT ALLES VERKEERD!

HELP ONS EEN HANDJE BIJ HET GRIJPEN VAN DIE ROVER, MANNEN!
WE KOMEN ER AAN, BARSIUS!
KELTON IS GEEN ROVER! HIJ IS MIJN BROER EN HIJ...
HOUD JE MOND!

EEN AANTAL MANNEN GING NAAR KELTON TOE OM HEM TE OVERMEESTEREN. DE JONGE GALLIËR BESLOOT VOORLOPIG MAAR TE VLUCHTEN EN TE WACHTEN TOT ER ZICH EEN GELEGENHEID ZOU VOORDOEN OM MILJA EN UDON TE HULP TE KOMEN.
VERLIES DE MOED NIET, UDON! IK ZAL ZORGEN DAT MILJA EN JIJ ZO GAUW MOGELIJK VRIJKOMEN!

HET VOLGENDE OGENBLIK...
HALT! WAAROM VLUCHT JIJ VOOR DIE MENSEN?
LIEVE HELP! EEN ROMEINSE BERGPATROUILLE!

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

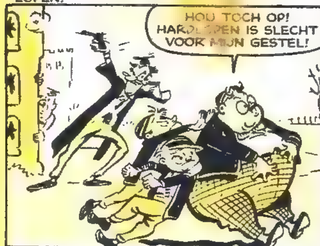

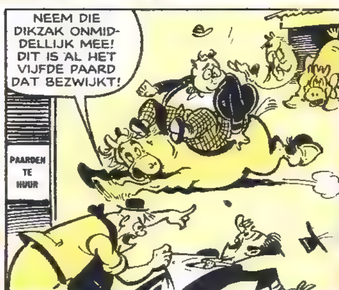

MENEER KWEL SCHOOT MET ZIJN START-PISTOOL ZESTIEN RUITEN AAN DIGGELEN, MAAR HIJ KREEG BILLIE NIET AAN HET LOPEN!
HOU TOCH OP! HARDLOPEN IS SLECHT VOOR MIJN GESTEL!

WACHT MAAR, VENTJE, IK ZAL WEL ZORGEN DAT JE GAAT LOPEN OF JE WIL OF NIET!

MAAR OOK DAT HAALDE NIETS UIT...
DAAR GAAT MIJN SCOOTER!

WACHT EENS EVEN! VAN PAARDRIJDEN WORD JE OOK MAGER!
W...WAT?!

JE RIJDT VIJF KILOMETER HEEN EN VIJF KILOMETER TERUG, BEGREPEN?
M...MAG IK NIET MET DE BUS, MENEER?
STALLEN

NEEM DIE DIKZAK ONMIDDELLIJK MEE! DIT IS AL HET VIJFDE PAARD DAT BEZWIJKT!
PAARDEN TE HUUR

WAT EEN TOESTAND! DE SCHADE WORDT STEEDS GROTER!

EN TERUG OP SCHOOL...
MIJN GEDULD IS NU TEN EINDE, KWEL! JIJ BETAALT DEZE REKENINGEN OF IK ONSLA JE!
IK HEB NOG WAT IN MIJN SPAARPOT!

LIEVE HELP, HOE ZAL IK OOIT AL DIE BEDRAGEN KUNNEN BETALEN?
HET IS ALLEMAAL MIJN SCHULD!
ADVERTENTIE-BUREAU

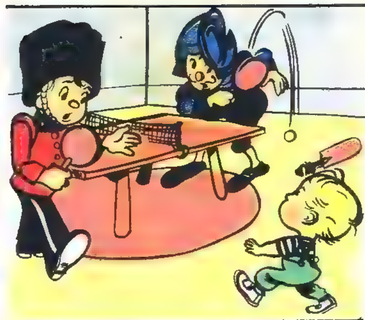

MAAR ER KWAM REDDING OPDAGEN...
HOERA! DEZE MENEER WIL VOOR ÉÉN FOTO VAN U EEN BOEL GELD BETALEN!
ADVERTENTIE-BUREAU
KLIK

PRACHTIG! PRACHTIG! ALLES IS VERGEVEN EN VERGETEN, KWEL!
DANK ZIJ BILLIES HULP!

U BENT MAAR GOED AF DAT U MIJ ALS LEERLING HEBT, VINDT U OOK NIET?

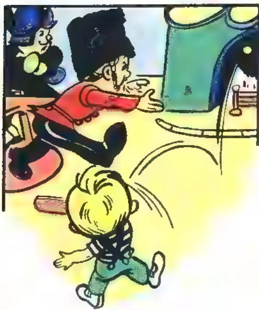

HELP! NOU BEGINT IE WÉÉR!
KIJK NIET ZO ZUUR ALS DEZE MAN! GEBRUIK PEPPO EN UW LACH WORDT STRALENDER DAN OOIT!

Op een middag waren Tommie en Pogo de lakei een partijtje aan het tafeltennissen. Opeens kwam Tim, het broertje van Tommie, binnen met een cricketbat en een bal in zijn hand.

„Mag ik met jullie meedoen?" vroeg hij. Maar de anderen voelden daar niets voor. Op een gegeven ogenblik sloeg Pogo de bal in Tims richting en deze hield zijn cricketbat klaar.

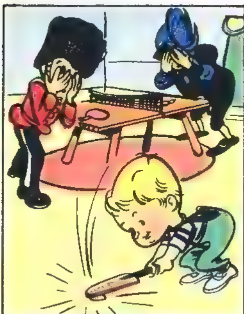

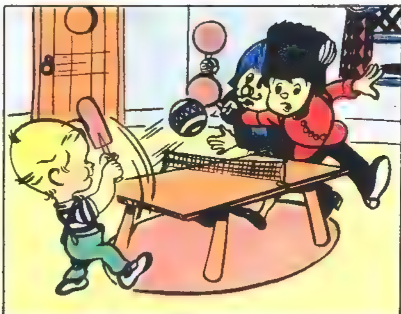

Pats! Tim gaf de bal een geweldige klap en deze verdween in de schoorsteen. Tommie ging hem zoeken en Pogo zei kwaad: „Laat dat in het vervolg, Tim!" Tim knikte ernstig.

Maar toen Pogo even later wéér missloeg, holde Tim opnieuw toe. „Wees maar niet bang," zei hij. „Deze keer zal ik de bal niet in de schoorsteen slaan. Ik zal hem voor jullie stoppen!"

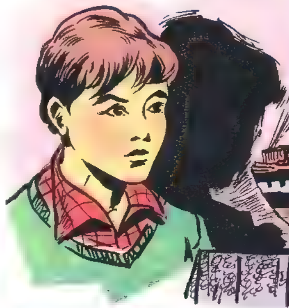

Bons! Tim liet zijn bat met kracht op het pingpongballetje neerkomen. „Alsjeblieft, Tommie, hier is de bal," zei hij. Maar Tommie zei: „Er zal wel niet veel van over zijn!"

„Wat jammer," zuchtte Pogo. „Nu hebben we geen bal meer!" Maar gelukkig had Tim een bal bij zich en dus gingen ze daarmee spelen. Tim kreeg zo tóch zijn zin en het werd een leuke midda

Het geheim van het zeilschip

door John Havenhand

„Het is een prachtstuk, oom Frank." Andrew klakte bewonderend met zijn tong, terwijl hij aandachtig keek naar het ranke zeilscheepje, dat op de schoorsteenmantel prijkte. „Het lijkt precies of het zo weg zal varen."

„Ja, het is een fijn schip," beaamde de oude man, die in de schommelstoel zat.

„Ik wou dat ik zo'n schip kon maken," zei Andrew. Hij zette het schip op de grond, kneep zijn ogen half dicht en dacht bij zichzelf dat het rozige schijnsel van het haardvuur best de rode gloed van een tropische hemel zou kunnen zijn, waaronder de *Queen* voortzeilde.

„Wat is ze keurig afgewerkt. Er ontbreekt geloof ik niets aan, hè, oom?"

„Nee, ik heb haar secuur nagemaakt. Ieder houtje en touwtje zit eraan," knikte oom Frank, terwijl hij zijn pijp uitklopte. „Later, als ik er niet meer ben, krijg jij dat scheepje."

„Toe, oom, vertel nog eens van de echte *Queen*," bedelde Andrew, die wel wist hoe graag de oude man het verhaal vertelde. „Hoe jullie langs Kaap Hoorn voeren en zo."

„Nou, goed dan," zei oom Frank, terwijl hij naar zijn tabakspot reikte. „In die tijd kon het er soms erg ruw toegaan, dat wil ik je wel vertellen. . ."

Maar voordat oom Frank verder kon gaan met zijn verhaal kwam een andere stem tussenbeide, een stem zo scherp als de noordoostenwind. „Andrew Straight. Ik dacht dat jij kolen zou scheppen. En had ik je niet gezegd dat je nog gedroogde vis moest halen?"

Andrew ging geschrokken rechtop zitten. De stoel van oom Frank hield op met schommelen. Geen van beiden had gemerkt dat de deur was opengegaan. De man die binnenkwam had een gebogen rug en er lag een zure uitdrukking op zijn gezicht. Het was oom Joe, de jongere broer van oom Frank, bij wie Andrew na het overlijden van zijn ouders was gaan wonen. Oom Joe leek net zo weinig op oom Frank als een baggermolen op een plezierjacht.

„Het. . . het spijt me, oom Joe," mompelde Andrew. „Ik was het vergeten."

„Ja, dat smoesje kennen we. Maar er is één ding, dat je beter niet kunt vergeten, en dat is dat ik hier de baas in huis ben," zei de man op norse toon.

„Och, laat de jongen toch in vredesnaam met rust, Joe," bromde oom Frank geërgerd.

„Waarschijnlijk zou het heel wat beter zijn als *jij* de jongen met rust liet," zei Joe, terwijl hij de kamer binnenschuifelde. „In plaats van zijn hoofd vol te stoppen met allerlei onzin over schepen. Met hem kun je wél praten, hè, maar ik krijg nauwelijks een vriendelijk woord van je."

Andrew glipte de deur uit om de vergeten karweitjes op te knappen en terwijl hij dat deed, keek hij nog even tersluiks van de ene man naar de andere. Hij vond het onbegrijpelijk dat twee broers zo volkomen verschillend konden zijn.

Oom Frank legde de verrekijker met een klap neer. Hij deed het raam dicht en liet zich in een leunstoel vallen. „Je moet je maar niet te veel van je oom Joe aantrekken, jongen," zei hij, terwijl hij een verse pijp stopte. „Hij is soms erg nors en onvriendelijk. Vraag het maar aan meneer Deeds, die weet er ook van mee te praten."

De man, die van zijn hielen op zijn tenen stond te wippen bij de kachel, schraapte zijn keel en wilde geen partij kiezen. „Ik ben advocaat, kapitein Frank," glimlachte hij. „In mijn beroep moet ik altijd onpartijdig zijn."

„Ik wou dat oom Joe maar eens een beetje onpartijdig was," viel Andrew uit. „Hij heeft het altijd op mij voorzien."

„Hij is jaloers op je, Andrew, dat is alles," antwoordde oom Frank. Hij begon de zwarte kat die op zijn schoot was gesprongen verstrooid te strelen. „Omdat hij vermoedt dat ik bij mijn dood al mijn bezittingen aan jou zal nalaten. En hij heeft nog gelijk ook."

„Nu we het daar toch over hebben, kapitein Frank," zei meneer Deeds op zakelijke toon. „Ik heb u er al eerder op gewezen dat. . ."

„Als je soms bedoelt dat je me weer wilt proberen over te halen om een testament te maken," viel de oude man hem in de rede, „dan kun je je die moeite wel besparen, Percival."

„Maar het zou veel verstandiger zijn. . ."

„Ik ben veel te bijgelovig om een testament te maken voordat ik het gevoel heb dat mijn tijd gekomen is," antwoordde kapitein Frank en hij blies een dikke rookwolk uit. „Maar één ding krijgt Andrew in ieder geval van me. Dat is de *Queen*. Die wilde je toch graag hebben, niet, Andrew?"

„Het is een juweel van een schip,

oom," beaamde Andrew geestdriftig en hij wierp een liefkozende blik op het scheepje, dat volledig opgetuigd op de schoorsteenmantel stond.

Vanaf de straat klonk het geluid van een motor en daarna van een autoportier dat werd dichtgeslagen. Andrew schoot als een pijl uit een boog uit zijn stoel overeind, maar het was al te laat. Oom Joe had de deur al opengedaan.

„Andrew Straight," brulde hij nog voordat hij zijn jas had uitgetrokken. „Heb je mijn schoenen gepoetst? Heb je brood gehaald?"

„Ik weet niet wat ik zou moeten doen als oom Frank er niet was," zuchtte Andrew even later, terwijl hij in de keuken bezig was de schoenen te poetsen. „Ik weet werkelijk niet wat ik zonder hem zou moeten beginnen."

Hij zou echter maar al te spoedig ondervinden wat het betekende dat oom Frank er niet meer was...

Op een morgen, toen kapitein Frank door de Torenstraat wandelde, werd hij door een motorrijder, die onverwacht om een hoek kwam schieten, aangereden.

Andrew zat meer dan vier uur lang bedroefd en ongerust in het ziekenhuis te wachten, maar oom Frank stierf zonder nog bij bewustzijn te zijn gekomen.

In huis was er door de dood van oom Frank weinig veranderd. Dat vond Andrew vreemd. Je zou immers denken dat de hele wereld ondersteboven was van het tragische gebeuren. Het allervreemdste vond hij nog wel dat de *Queen* nog steeds op de schoorsteenmantel stond. Hij had zo half en half verwacht dat het scheepje verdwenen zou zijn, dat het zou zijn weggevaren met oom Frank.

„Zoals ik zo juist al zei, beste jongen," zei meneer Deeds, „als je soms verwachtte dat je brave oom Frank er wat men noemt warmpjes bij zat, dan vrees ik dat ik je moet teleurstellen."

„Frank had altijd een smoesje klaar als hem gezegd werd dat hij zijn testament moest maken," mengde oom Joes scherpe stem zich in het gesprek. „Als je het mij vraagt deed hij dat alleen, omdat hij er niet voor uit wilde komen dat hij geen cent bezat."

„Ik ben bang dat dat de waarheid is," zuchtte meneer Deeds en hij knikte nadrukkelijk met zijn hoofd. „We weten alle drie dat kapitein Frank altijd zei dat jij zijn enige erfgenaam was, Andrew. Maar helaas. Het schijnt dat je oom Joe gelijk heeft. Oom Frank heeft niets nagelaten."

„Daar heb ik ook helemaal niet op gerekend," mompelde Andrew. Hij knipperde met zijn ogen en schoof op zijn stoel heen en weer.

„Maar het schip is van mij," riep hij opeens en hij keek uitdagend rond alsof hij iedereen tartte dit te ontkennen. „De *Queen* is van mij. Oom Frank heeft altijd gezegd dat ik het schip zou krijgen."

„Natuurlijk," suste meneer Deeds en hij klopte de jongen kalmerend op de schouder. „We weten allemaal heus wel dat dat de wens van kapitein Frank was. Je kunt er trots op zijn dat scheepje in je bezit te hebben. Het zal je altijd aan je oom herinneren."

Met een glimlach draaide meneer Deeds zich om en keek naar het scheepje, zoals het daar stond in al zijn glorie, een wereld van romantiek en avontuur, samengebracht in een vaartuigje van nauwelijks vijftig centimeter lengte.

...dat de Queen een echt, groot schip was dat over de wijde oceanen kruiste.

Andrew liet het schip niet op de schoorsteenmantel staan. Hij nam het diezelfde avond nog mee naar boven, naar zijn slaapkamertje, en zette het op het ladenkastje, zodat hij het vanuit zijn bed kon zien.

's Nachts lag hij in zijn bed te fantaseren dat de *Queen* een echt, groot schip was, dat over de wijde oceanen kruiste.

Het zou leuk zijn om de *Queen* eens te laten varen. Terwijl deze gedachte bij hem opkwam, ging hij van opwinding rechtop in zijn bed zitten. Hij zou het scheepje toch best kunnen laten zeilen.

De volgende dag praatte hij erover met meneer Deeds, die even langs was gekomen om te zien hoe het met hem ging.

„Ik laat de *Queen* eerst een proefvaart maken," zei Andrew. „Dat doe ik in de oude wastobbe, die mevrouw King in het tuinschuurtje heeft gezet."

„Dat is een goed idee," vond meneer Deeds. „Per slot van rekening maken echte schepen ook altijd een proefvaart."

Even later liet Andrew het scheepje te water. Hij wachtte vol spanning af of de *Queen* zich in haar element zou thuisvoelen. Maar opeens deed hij een stap achteruit en zijn gezicht betrok. Ook meneer Deeds trok een bedenkelijk gezicht. De *Queen* leek opeens helemaal geen trots schip meer. Ze bleef wel drijven, maar ze helde sterk naar stuurboord over.

De stilte werd verbroken door een minachtend gelach. Meer geschrokken dan boos keek Andrew oom Joe aan. Dit was de eerste keer dat hij de man hoorde lachen. Het klonk net alsof er een paar ijsbergen tegen elkaar botsten.

„Een mooi schip, dat moet ik zeggen," hoonde oom Joe. „Zelfs de koelbloedigste zeeman zou zijn leven niet wagen op dat wrak."

Gedurende de volgende dagen durfde Andrew bijna niet naar de *Queen* te kijken. Het scheen hem toe dat het scheepje hem verwijtend aankeek. Hij had moeten weten dat het niet geschikt was om werkelijk te zeilen. Hij had er verkeerd aan gedaan de *Queen* op de proef te stellen. Toch wist hij dat het een fijn schip was en hij was vastbesloten te ontdekken hoe het kwam dat het zo naar één kant overhelde.

Op een avond nam hij het schip mee naar beneden om het in de huiskamer bij de kachel nog eens goed te bekijken. Hij zat tegenwoordig niet vaak meer in de huiskamer, want het gezelschap van oom Joe was allesbehalve een pretje. Maar van de andere kant waren de avonden lang en koud en kon hij het boven in zijn onverwarmde slaapkamer bijna niet uithouden. Die avond was oom Joe niet thuis en Andrew dacht dat hij zeker wel een paar uur weg zou blijven. Hij zette de *Queen* op haar standaard boven op de mahoniehouten tafel. Het scheepje stond daar prachtig; zijn spiegelbeeld weerkaatste

in het glimmende tafelblad, net alsof het op echt water voer.

Eensklaps werd de betovering ruw verbroken. Andrew zag met kloppend hart dat de kamerdeur zachtjes openging. Oom Joe schuifelde geruisloos naar binnen. Hij keek zuur en misprijzend als altijd.

„Ik dacht wel dat ik je betrappen zou. Je hebt het licht in je kamer weer laten branden, akelige deugniet."

„Het is nog maar half zeven," mompelde Andrew, terwijl hij verongelijkt van zijn stoel opstond. Ik had niet gedacht dat u weer zo gauw thuis zou komen."

„Aha, nu komt de aap uit de mouw. Je wilt me bedriegen, hè?"

„Ik heb niets gedaan. Ik zat er alleen maar over te piekeren hoe ik mijn schip zou kunnen laten varen."

„Jij met je ellendige schip. Ik word al misselijk als ik dat ding daar zie staan."

Oom Joe knoopte zijn sjaal los en kwam verder de kamer in.

„U zit ook altijd op mij te vitten," protesteerde Andrew. „U bent jaloers, omdat oom Frank de *Queen* aan mij gegeven heeft."

„Hoe durf je, brutale vlegel." Het gezicht van oom Joe werd rood als een kreeft. „Het wordt hoog tijd dat jij eens een lesje krijgt."

Hij greep de *Queen* van tafel en Andrew sprong sprakeloos van schrik op hem af. Maar oom Joe week terug, hief het schip omhoog en sloeg het woedend tegen de rand van de tafel. „Ziezo," hijgde hij. „Nu heb je je verdiende loon." Hij liet het vernielde schip op de grond vallen en liep daarna de kamer uit zonder Andrew nog een blik waardig te keuren.

Andrew was niet in staat zich te bewegen. Hij stond wezenloos naar het wrak op de grond te staren. Hij kon het niet geloven. Het kon niet waar zijn. . .

Maar het wás waar. De *Queen*, zijn trotse schip, dat in zijn verbeelding over alle zeven zeeën gezeild had, was nu niets meer dan een armzalig wrak, middendoor gebroken door een woedende storm, die veel afschuwelijker was geweest dan de hevigste orkaan die ooit over een oceaan had gewoed. Andrew liet zich op zijn knieën naast het schip vallen.

„Is er iemand thuis?" Onverwacht stond meneer Deeds in de kamer. „De voordeur stond op een kier, daarom ben ik maar doorgelopen," zei hij verontschuldigend.

Zijn opgewekte houding veranderde opeens toen hij Andrew op zijn knieën op de grond zag liggen. „Hee, wat is er aan de hand?" vroeg hij ernstig.

Andrew keek zwijgend naar hem op.

Meneer Deeds aarzelde een ogenblik en knielde toen naast hem op de vloer. „Heeft je oom dat gedaan?" vroeg hij zacht.

„Ja," antwoordde Andrew zonder meneer Deeds aan te kijken. „Hij was kwaad en toen heeft hij mijn schip kapotgeslagen."

„Dat ziet er niet zo mooi uit," zuchtte meneer Deeds. „Maar misschien kunnen we het weer opkalefateren. De romp is gebroken, maar dat kan waarschijnlijk wel weer gemaakt worden." Hij pakte het wrak op en bekeek het van alle kanten.

Andrew was ontroostbaar. Hij kon bijna geen woord uitbrengen.

„Hee, wat hebben we hier?" mompelde meneer Deeds. „Ik geloof warempel. . ."

„Wat is er?" vroeg Andrew op lusteloze toon.

Meneer Deeds was bezig om iets uit de romp van de *Queen* te voorschijn te halen. Andrew stond op en liep naar hem toe. „Ik geloof dat het een rolletje papier is," zei hij onverschillig.

„Ja, het is een opgerold stuk papier," gaf meneer Deeds toe. Hij begon het rolletje open te vouwen. „Maar," vervolgde hij toen, „er zit iets heel bijzonders in. Om precies te zijn, mijn jongen: er zitten bankbiljetten in."

„Bankbiljetten?" riep Andrew.

„Ja. En nog wel biljetten van honderd pond," zei meneer Deeds, die het stapeltje biljetten vlug doorkeek. Binnensmonds mompelend begon hij ze te tellen.

„Dáárom helde het schip dus zo over," riep Andrew opeens. „Nogal logisch dat de *Queen* naar stuurboord overhelde met al dat papier in haar romp. En *hij* heeft erom gelachen. Oom Joe heeft de *Queen* uitgelachen."

„Als ik het niet met mijn eigen ogen zag, dan zou ik zeggen dat het ongelooflijk was," mompelde meneer Deeds. Hij zag er onthutst uit. „Maar kijk zelf maar. Vijftig biljetten van honderd pond. Dat is samen precies vijfduizend pond. Biljetten van honderd pond zijn op het ogenblik niet meer in omloop, maar ze kunnen bij de Bank van Engeland worden ingewisseld."

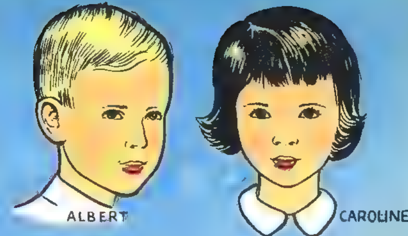
„Is dat geld. . . van mij?" vroeg Andrew ongelovig. Hij viel op een stoel neer en keek stomverbaasd naar de biljetten.

„Ja, Andrew," antwoordde meneer Deeds. Hij keek van de jongen naar de bankbiljetten en weer terug. „Ik kan naar eer en geweten zeggen dat het jouw geld is. Het was de bedoeling van je oom dat jij al zijn bezittingen zou erven.

„Als oom Joe niet zo gemeen en jaloers was geweest," zei Andrew fluisterend, „dan zouden we dit nooit gevonden hebben."

„Ik geloof, mijn jongen, dat je je oom Joe nu maar eens moest gaan roepen. We zullen hem het grote nieuws voorzichtig vertellen. Komaan, ik zal het woord wel doen. . ."

De Albecaro

Op 11 maart 1962 ratelde de telefoon in het kantoor van de Groningse scheepswerf Kerstholt. Wíé men daar ook verwacht had, in ieder geval niet de prins van het beroemde dwergstaatje aan de Rivièra, Monaco. Maar hij was het in eigen persoon, prins Rainier. Hij vertelde aan een van de broers Kerstholt (er zijn er drie, die samen de werf drijven), dat hij graag prijsopgave wilde hebben van een eventueel door hen te bouwen prinselijk jacht. Zijn oude jacht had hij verkocht en hij wilde weleens iets nieuws. En of het een beetje vlug kon, alstublieft. . .

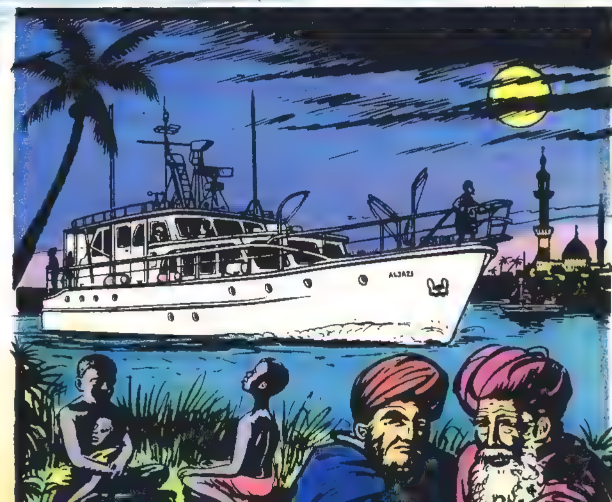
Natuurlijk waren de broers Kerstholt er wel even stil van; het gebeurt nu eenmaal niet elke dag dat de prins van Monaco je vraagt of je even een schip voor hem wilt bouwen. Maar de stoere Groningse scheepsbouwers hadden al vaker belangrijke opdrachten uitgevoerd en dus sloegen ze vlug aan het overleggen hoe ze een mooi, zeewaardig en niet te duur jacht konden leveren. Hun scheepsarchitect kwam eraan te pas en er ontstond een ontwerp.

Vanzelfsprekend had de prins wel enkele aanwijzingen gegeven, waarop de werf zich moest baseren. Hij wilde een jacht hebben, dat rond de zevenendertig meter lang was en een basislijn had als van een coaster. De broers begrepen dat ze hun ontwerp zo goed mogelijk moesten maken, want er zijn in Europa nu eenmaal méér scheepsbouwers, en wie wil niet graag een jacht voor de vorst van Monaco bouwen? Terwijl de broers overlegden en ontwierpen, reisde Herman Kerstholt naar de Rivièra om het eerste persoonlijke contact met de prins te leggen. Hij hoorde bij die gelegenheid ook hoe het kwam dat de prins juist hún werf had uitgekozen. In Monaco had hij het jacht gezien van ene Belgische meneer Cock, dat ook door Kerstholt was gebouwd. Zodoende. Herman Kerstholt reisde terug naar Groningen en men ging verder met het ontwerp. Toen het helemaal uitgedokterd was, ging Herman voor de tweede keer naar Monaco. Prins Rainier bekeek alles met belangstelling en die belangstelling sloeg al heel gauw om in puur enthousiasme.

Het schip, voorzien van een ruime passagiersaccomodatie, heeft het profiel van een coaster, maar tegelijk de scherpe lijnen van een jacht. Er zijn twee dieselmotoren gepland, waarmee het jacht een kruissnelheid van rond dertien knopen kan bereiken, en er bevindt zich aan boord een hypermoderne navigatieapparatuur. Voorts heeft het een dubbele kiel en zogenaamde stabilizers om overmatig schommelen tegen te gaan. Dit is gedaan omdat prinses Gracia en de kinderen nogal eens last van zeeziekte hebben. De totale lengte bedraagt veertig meter, de breedte zeven en een halve meter. Het jacht heeft een waterverplaatsing van tweehonderdtachtig ton.

Al gauw kwam men tot een beslissing. De prins keurde het ontwerp goed en bekrachtigde dit met zijn handtekening, vergezeld van het officiële stempel van het vorstendom Monaco. In Groningen heerste grote vreugde. De broers Kerstholt hadden succes met hun ontwerp en men kon nu beginnen met de bouw. Het enige dat nog ontbrak was een naam voor het nieuwe schip. Daar heeft prinses Gracia toen voor gezorgd. Ze nam eenvoudig de namen van haar kinderen, Albert en Caroline, en voegde van beide de eerste vier letters samen. Zo ontstond de naam *Albecaro*.

Waarschijnlijk komen prins Rainier en prinses Gracia deze zomer naar Nederland om het nieuwe jacht te water te laten. Als het straks over de Middellandse Zee kruist, zal het een levende reclame zijn voor een kleine werf in Groningen en tegelijkertijd voor de hele Nederlandse scheepsbouwwereld, die al voor tal van vooraanstaande personen jachten heeft gebouwd. (Zie het plaatje rechtsonder. Het jacht *Aljazi* werd door een Nederlandse werf gebouwd voor sjeik Khalifah bin Mohammed van Bahrein.) Prins Rainier en zijn schip *Albecaro* wensen wij: Goede vaart!

Gerard Meijer (15), Laan 23, Den Haag, wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van zijn leeftijd in Engeland, Duitsland of Frankrijk. Hobby's: postzegels en voetballen. • *Marius Schoon (11), Bron de Vexelastraat 57, Roermond,* wil postzegels ruilen. Hij spaart voornamelijk Nederland, Engeland, Kongo en Egypte. • *Leida Snippe (14), Lijsterbeslaan 2, Geesbrug (Dr.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Jan Snippe, Lijsterbeslaan 2, Geesbrug (Dr.),* wil corresponderen met een meisje van zestien of zeventien jaar. Hobby: muziek. • *Ria Kerver (15), Oldenzaalsestraat 220, Enschede,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Frits v. d. Heijde (13), Oranje Nassaustraat 13, Halfweg (N.-H.),* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby: postzegels verzamelen (Nederland). • *Dick Ooms*

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

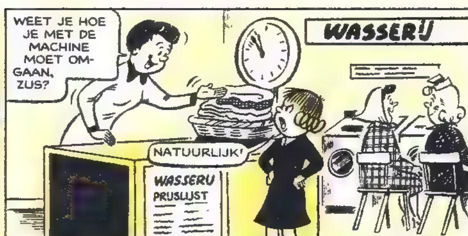
(15), Merwedestraat 28, Den Helder, wil corresponderen met een jongen of meisje van ongeveer vijftien jaar, liefst iemand die accordeon speelt. • *Pierre Ronckaerts (11), Pat. Vonckenstraat 25, Geleen,* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen, lezen, sigarebandjes en postzegels. • *Janneke Quint (13), Bosstraat 89, Driebergen,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Antoinet Verhoeven (14), Lindenlaan 12, Wanroy (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Jaap Streefkerk (9), Claes de Vrieselaan 162a, Rotterdam-3,* wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. • *Annelies Kolen (12), Lijnsheike 72g Tilburg,* zoekt een r.k. correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Marietje v. Kranenburg (14), Wouwertweg 3, Meteren, gemeente Geldermalsen,* wil corresponderen met een meisje van dertien of veertien jaar, liefst niet in Gelderland. • *Teuni (13)* en *Ina (12) Pruyssers, Wendelnesseweg west 9, Sprang-Capelle (N.-Br.),* willen corresponderen met meisjes of jongens van hun leeftijd, liefst n.h. of geref. • *Paulien Loots, Singel 34, Sneek,* wil corresponderen met een Indische jongen van veertien of vijftien jaar. Hobby's: zwemmen, lezen, film, teenagermuziek en foto's van filmsterren. • *Ans Greefhorst (12), Klapstraat 15, Vreeland (Utr.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd, liefst in Brabant of Limburg. • *Ali Grit (16), Ilda Rijff (16)* en *Pia Grienman (15), Badhuisweg 129, Apeldoorn,* willen ieder corresponderen met een jongen van hun leeftijd. Hobby's van Ali: gitaar en orgel spelen, lucifersmerken verzamelen. Hobby's van Pia: orgel, piano, gitaar en mandoline spelen. • *Lonny Scholten (17), Zukerweg 176, Epe (Gld.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Peter v. Croenen (16), Mariagardestraat 49, Roermond,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: jazz en sport. • *Els Maas (14), Kerkstraat 31, Boekel (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Anja de Rooij (14), Korianderstraat 109, Eindhoven,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Hermien Teunissen van Manen (14), v. Ingeweg 41, Renkum,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren (Cliff, Connie). • *Rini Verbunt, Hier. Boschstraat 8, Venlo,* wil corresponderen met een r.k. meisje van twaalf of dertien jaar, liefst in Brabant of Limburg. • *Johan Balk (13), Dr. Hermanstraat 30a, Driebergen-Rijsenburg,* wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. Hobby's: ponyrijden, film, foto's van filmsterren. • *Greetje v. Ommeren (17), Prins Hendrikstraat 6, Waddinxveen,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Adrie v. Ommeren (11), Prins Hendrikstraat 6, Waddinxveen,* zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. • *H. Wiermans (15), Noordkade 32, Weert,* zoekt een correspondentievriendin van vijftien jaar. • *Ineke Kuiper (13), Verwersdijk 30, Delft,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Zuid-Holland, Gelderland of Limburg. Hobby's: sport, foto's van filmsterren, suikerzakjes, sigarebandjes, postzegels. • *Rob Blak, Westhavenkade 86, Vlaardingen,* wil corresponderen met een meisje van vijftien jaar, liefst in de omgeving van Rotterdam. • *Thea Betman (16), Zesstedenweg 285, Grootebroek (N.-H.)* en *Lia Oud (17), Zesstedenweg 241, Grootebroek (N.-H.),* zoeken ieder een corrrespondentievriend, liefst r.k. en wonend in Noord-Holland. Hobby's: sport, dansen en foto's van filmsterren. • *Arno Gielkens (10), Schoolplein 8, Hoensbroek,* zoekt een correspondentievriend van zijn leeftijd, liefst in Drente of Zeeland. Hobby's: aardrijkskunde, tekenen, moderne muziek. • *Adrie Wouda (12), Mathenesserdijk 249A, Rotterdam,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Groningen, Friesland, Zeeland of Limburg. • *Antonetta Kimenai, Gerardus Majellastraat 7, Dongen (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van veertien jaar, liefst in Noord-Brabant. Hobby's: lezen, dansen, foto's van filmsterren. • *Margriet Mers (15), Bakelsedijk 88, Helmond,* zoekt een correspondentievriend van zestien jaar. Hobby's: studeren, sport. • *Bettie Huizinga (14), Lijnbaanstraat 5A, Groningen,* en *Geertje Heijerman (14), Petrus Campersingel 73, Groningen,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Joke Dapperen (9), Telefoonstraat 19, Venhorst (N.-Br.),* zoekt een correpondentievriendin, liefst niet in Brabant. Hobby's: sigarebandjes en lucifersmerken. • *Anna de Haas (14), Iepenlaan 11, Alteveer (Gron.),* zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. • *Theo v. Amerongen (16), Korte Wal 22, Borculo (Gld.),* zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd. • *Wim Creemers (15), Voorstad Sint-Jacob 19, Roermond,* zoekt een correspondentievriend in Nederland, die postzegels spaart (Nederland). • *Marianne Cornet (14), Spaubeeklaan 7, Geleen (L.)* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Nederland of België. • *Theo v. d. Linden (15), Herman de Manlaan 10, IJsselstein (Utr.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Leo van der Vaart (10), Prins Hendriklaan 109, Vlaardingen,* spaart kroonkurken. Hij biedt dubbele exemplaren, sigarebandjes en suikerzakjes aan voor ruiling. • *Tinie Wijngaard (15), Schoolstraat C 107, Sint-Maartensbrug (N.H.),* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, niet in Noord-Holland. Hobby: foto's van Elvis en Vince Taylor. • *Jan Scheuten (16), Hengelosestraat 126, Oldenzaal,* zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd. • *Marianne Elings (11), Kapelstraat 12, Wageningen,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Cea Smeets (16), Symphoniestraat 93, Maastricht,* zoekt een correspondentievriendin of -vriend. Hobby's: film, muziek, foto's van filmsterren. • *Hennie v. d. Schaaf (15), Bernhardus Bumastraat 44, Leeuwarden,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Suze Leeuwenburgh (16), Dorpsstraat 67, Zuid-Beijerland (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Paul Westhuis (11), Ouddorpsestraat 7 B, Schiedam,* wil corresponderen met een jongen van elf of twaalf jaar. • *Lian Jawoiski (13), Talmastraat 7, Leerdam* en *Martin van 't Hart (13), Patrimoniumstraat 52, Leerdam,* willen corresponderen met twee Indische meisjes van hun leeftijd. • *Bennie Keuter (16), Schutwijk 84, Klazienaveen,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: postzegels verzamelen, sport. • *Corrie de Witte, C. Huigenstraat 24, Almelo,* wil corresponderen met een jongen tussen vijftien en zeventien jaar. Corrie heeft ook nog suikerzakjes en foto's van filmsterren te ruilen. • *Corina Groeneveld (16), Rijnstraat 12, Katwijk aan de Rijn,* wil corresponderen met een n.h. jongen van haar leeftijd. • *Ria Spaans en Elly v. d. Oever (14), Meeuwenhof 1, Scheveningen,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Marie-Louise Urbain (13), Congostraat 36, Balen-Wezel, Provincie Antwerpen, België,* zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd in Nederland of België. Hobby's: tennissen, lezen,

Vervolg op blz. 27

BETSY

WIL JIJ VOOR ME NAAR DE WASSERIJ GAAN, BETSY?
GOED, MAM!

WASSERIJ
WEET JE HOE JE MET DE MACHINE MOET OMGAAN, ZUS?
NATUURLIJK!
WASSERIJ
PRIJSLIJST

LEES DIT EERST
HANDLEIDING
IK ZOU NIET WETEN HOE IK ERMEE MOET OMGAAN! TOE NOU!

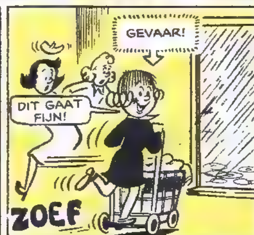
HEE, ER ZIT ZEKER NIET GENOEG ZEEPPOEDER IN!

SUFFIE, NU MOET JE OPNIEUW BEGINNEN!

ZO, BRENG HET MAAR NAAR HUIS! MAAR VOORZICHTIG, HOOR!

GEVAAR!
DIT GAAT FIJN!
ZOEF

WASSERIJ
HELP!
BANG

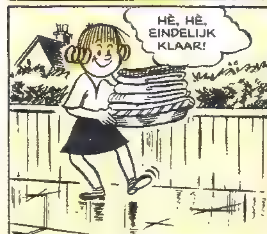
SUFFIE, NU MOET JE OPNIEUW BEGINNEN!

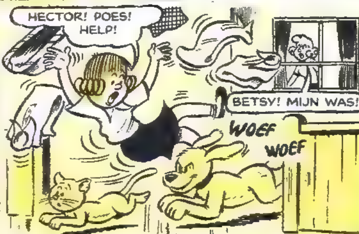
IK ZAL MIJN TRUI OOK MAAR WASSEN. HIJ ZIET ER VRESELIJK UIT!

5 MINUTEN LATER
SUFFIE, JE HAD JE TRUI NIET BIJ HET ANDERE GOED MOGEN DOEN! KIJK NU EENS!

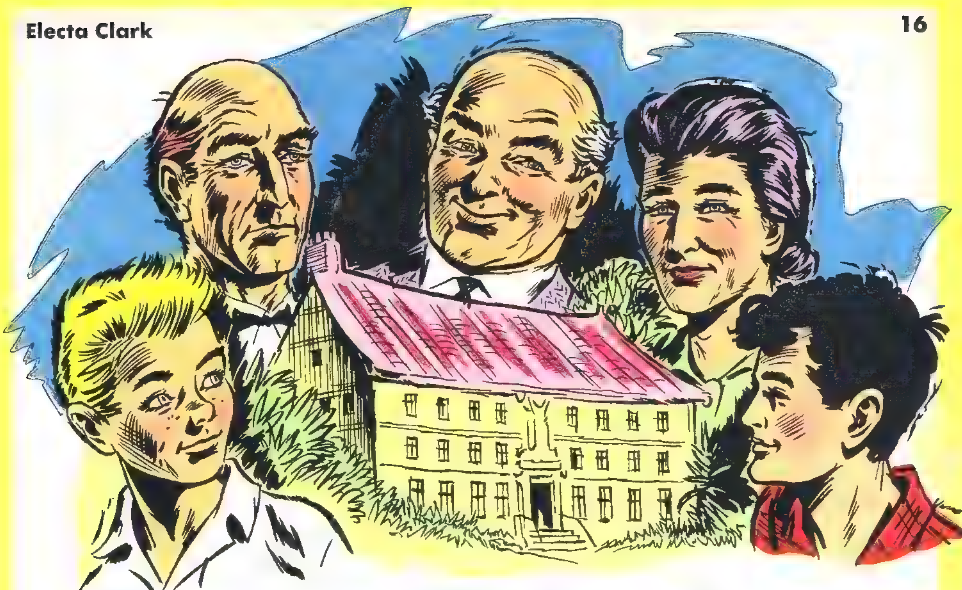
HÈ, HÈ, EINDELIJK KLAAR!

HECTOR! POES! HELP!
BETSY! MIJN WAS!
WOEF
WOEF

SUFFIE ZAL WEL WEER OPNIEUW BEGINNEN!

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

Met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten door een stel bandieten. Thuis wordt de kist, die uit India afkomstig is, uitgepakt. Er komt onder andere een fraai bewerkt doosje uit. Casey en Ben worden belaagd door twee Indiërs, maar weten te ontkomen. Ben opent de geheimzinnige doos. Er ligt een dolk in en een kostbare speld. Met zijn allen brengen ze de voorwerpen naar de Indiase prins, die naast hen woont.*

Alsof er op dit teken gewacht was, zo gingen de lampen in de keuken aan. De keukendeur werd van binnen geruisloos opengedaan. Oom Bounce stapte naar binnen, gevolgd door de twee jongens. De keuken was heel groot en aan de overkant was nog een deur. Een andere Indiër hield die deur wijd voor hen open. Hij had dezelfde kledij aan als de prins, alleen was zijn pak van katoen gemaakt. Hij boog vanuit zijn middel en de ogen in het houten gezicht waren op de grond gericht.

Casey stootte Ben aan. „Daar heb je die Rashid," fluisterde hij vlug. „Die heeft mij vastgehouden, weet je wel?"

De jonge prins ging de anderen nu voor door een kleine hal naar een gezellige kamer, die gemeubileerd was met gemakkelijke stoelen, lampen en tafels. Het was een aardige kamer, maar helemaal niet deftig, zoals je van een kamer van een prins zou verwachten.

„Ik gebruik de kamers van de huishoudster," legde de prins uit. „Ik heb niet veel ruimte nodig en hier aan de achterkant kan men de verlichte ramen niet zien. U kunt gaan zitten, heren."

De prins ging zelf zitten. Meneer Bouncer, Casey en Ben gingen in de leunstoelen zitten. Rashid stond bij de deur met zijn armen over elkaar en keek de ruimte in. Hij had een wonderlijke manier van staan, zonder zich te bewegen en zonder enige uitdrukking op zijn gezicht.

„Wel, wel," zei oom Bounce tegen hun jonge gastheer. „Ik heb je zoveel te vertellen en ik moet nog zoveel van jou horen, en ik heb al zo'n griezelig verhaal van de jongens gehoord over kar... kidnappen, dat..."

„De dolk," zei prins Bahadur, die met een gretige uitdrukking op zijn gezicht vooroverleunde. „Begrijp ik goed dat u die bij u heeft? En de blauwogige vis ook?"

„Ja, die heb ik bij me," antwoordde oom Bounce. „Ik kan alleen maar gissen hoe ze in mijn bezit gekomen zijn. Ik denk dat een knecht die ik in India in

dienst genomen heb, een man die Philemon Taylor heet, deze sieraden op de een of andere manier uit je vaders paleis heeft gestolen en ze toen in deze kist heeft verborgen, zodat ze naar mij werden gezonden zonder dat ik er iets van wist. In ieder geval, hier zijn ze."

Ben had hem de geheime opening van de kist weer laten zien. Oom Bounce duwde nu een rood stukje email opzij en drukte op een klein knopje dat eronder verborgen zat en kon toen het deksel oplichten. Daar lagen de dolk met het prachtige handvat, dat glinsterde in het lamplicht, en de sierlijke kleine gouden vis.

Prins Bahadur gaf een zachte kreet van plezier. Oom Bounce legde de open kist op de schoot van de jongen. Hij nam heel voorzichtig de dolk in zijn hand. De speld betastte hij ook.

Toen schrok Casey op. Voor het eerst merkte hij dat er nog iemand de kamer was binnengekomen. De prins zag dat Casey schrok en toen merkte hij ook de ander op.

,,Bijey!" riep hij blij uit. ,,Ik had gelijk! De juwelen waren in hun bezit en hier heb ik ze. Maar vergeef mij, heren, ik vergat mijn manieren. Staat u mij toe, dat ik u aan mijn neef voorstel, die ook mijn onderwijzer is, Bijey Rewal. Meneer Bouncer, meneer McKee, meneer Ben — maar natuurlijk, Bijey, jij en meneer Ben hebben elkaar reeds ontmoet."

,,Ja-a-a," zei Ben en keek dreigend naar Bijey. Dit was de figuur die hem vanmiddag naast de doolhof gegrepen had met die magische jioe-jitsoegreep. Bijey was ook de jongeman die Casey met het mes bedreigd had.

De neef van de prins keek zenuwachtig naar de drie Amerikanen en boog in hun richting. Hij was ouder dan de prins en ook ouder dan Rashid, de bediende. Zijn voorhoofd zat vol bezorgde rimpels.

,,Hoe maakt u het?" zei oom Bounce en lachte op zijn vriendelijke en gezellige manier. ,,Zeg, hoor eens, ik spring uit elkaar van nieuwsgierigheid. En mijn jongens ook. Hoe lang wonen jullie al naast ons? Waarom woon je hier zo geheimzinnig? Hoe ben je te weten gekomen dat ik deze gestolen sieraden had, terwijl ik het zelf helemaal niet wist? Ben je me naar de Verenigde Staten gevolgd om ze terug te krijgen? Heb je je in verbinding gesteld met het ministerie van buitenlandse zaken over mij en de dolk en. . ."

De vragen van oom Bounce tuimelden zo vlug achter elkaar, dat alleen een heel geroutineerde stenograaf ze had kunnen bijhouden en prins Bahadur was geen stenograaf. Hij leunde achterover in zijn stoel, ontspannen, glimlachend en vriendelijk. Zijn hooghartige, heerszuchtige manier van optreden was verdwenen. Hij hield de dolk en de speld in zijn handen.

,,Rashid," zei hij zonder op te kijken. ,,Verfrissingen voor onze gasten."

Rashid, die nog steeds bij de deur stond, verdween onhoorbaar. Casey had een wazig idee dat hij dit alles al een keer eerder had beleefd. Toen wist hij waar die vlugge en nederige gehoorzaamheid van Rashid hem aan deed denken. Aan een film over duizend-en-één-nacht die hij eens gezien had.

Plotseling riep Casey uit: ,,Mijn Mickey-Mouse-horloge!" Hij wees naar de slanke bruine pols van de prins. Daar was een komisch, kinderachtig horloge, dat helemaal uit de toon viel bij de elegante oosterse kledij.

De Indiër gooide zijn hoofd in de nek en lachte hartelijk. ,,Je mag het terug hebben," zei hij. ,,Ik nam het mee als aandenken aan een heerlijk avontuur. Meneer Bouncer, ik heb bij u ingebroken en uw politie op het dwaalspoor gebracht. Ik zag ook een vulpen op uw bureau liggen waarvan ik wist dat mijn vader die u gegeven had. Ik heb die meegenomen in een boosaardige. . . opwelling; dat is het juiste woord, hè? Ik was ernstig geprikkeld door u, meneer Bouncer, omdat u mijn vaders vertrouwen beschaamd had door hem te bestelen, zoals ik toen geloofde. Ik vond dat u niet die gift van hem mocht behouden."

Maar de stem van de jongen was vol vrolijkheid. Het was duidelijk dat hij nu helemaal overtuigd was van meneer Bouncers onschuld aan de diefstal van de twee voorwerpen die hij zo hooglijk scheen te waarderen.

,,Maar waarom nam je de speelkaarten mee?" vroeg Casey. ,,En de stripverhalen?"

,,O, die," zei de prins schouderophalend. ,,Ik dacht dat ik zo nu en dan weleens patience zou kunnen spelen. Maar een van de kaarten was verdwenen, dus kon ik het spel niet gebruiken. Behalve," voegde hij eraan toe met een streep witte tanden tussen zijn donkere glimlach, ,,behalve dat ik het heerlijk vond om af en toe die kaarten te sturen met boodschappen erop. En die vreemde Amerikaanse plaatjesboeken — nou, ik hou van stripverhalen. En jij?"

,,Tuurlijk," zei Casey. ,,Maar hoor eens, heb jij dat briefje, waarop stond ,,Per adres Casey McKee" in de snavel van de stenen vogel gestoken — dat briefje dat ik vond op de dag dat ik aankwam?"

,,Ja," zei de prins grinnikend. ,,Dat was mij. Dat was ik. Dat was mij."

,,Ja-a-a," zei Ben en keek dreigend naar Bijey.

,,Dat was ik," verbeterde oom Bounce vriendelijk. ,,Maar hoe wist je dat Casey zou komen? Dat wist ik zelfs niet eens."

,,Ik kon helaas niet alles zelf doen," zei prins Bahadur bescheiden. ,,Rashid heeft me goed geholpen. Hij heeft het telegram over de aankomst onderschept. En hij verstaat uw taal goed en hij heeft de oren van een tijger. Hij luisterde aan uw ramen. Hij zag alles. Hij bracht me verslag uit. Rashid, Bijey en ik," zei de prins opgetogen, ,,wisten altijd, ieder uur van de dag, wat u allemaal deed." De prins leunde weer achterover in zijn stoel en hij zag er uit alsof hij erg in zijn nopjes was met zichzelf. Ben staarde hem verontwaardigd

aan. Maar Casey begon ondanks zichzelf te grinniken.

„Ik wed dat je veel pret gehad hebt," zei hij bijna afgunstig. „Natuurlijk heb ik je wel gezien vanuit het zolderraam en ik heb je laten verdwalen in de doolhof. Maar vertel eens, hoe heb je al die deuren en het hek steeds weer opengekregen?"

„Dat was het werk van Rashid," bekende de prins. „Dat is zijn persoonlijk werk geweest en hij heeft er veel plezier om gehad. Hij is heel slim, die Rashid!"

De slimmerd glipte de kamer binnen en droeg een blad met glazen. Ongetwijfeld hadden zijn tijgeroren de prijzende woorden van zijn meester gehoord, want er lag een nauwelijks merkbare glimlach van voldoening op zijn gezicht.

„Vergeef me de eenvoud van deze verfrissingen," smeekte de prins op zijn elegante, formele manier. „Zouden wij in het paleis van mijn vader geweest zijn, dan had ik u een verscheidenheid aan cake en zoetigheden kunnen aanbieden. Maar hier hebben we alleen maar de dingen van de kruidenier en limonade."

„Het ziet er lekker en koud uit," zei Casey hongerig en dorstig. „En dát vind ik juist de lekkerste koekjes."

Oom Bounce en de jongens knabbelden de koekjes hoorbaar op. Ze verzwolgen de limonade.

Neef Bijey begon nu te spreken. Hij zat rechtop en was zenuwachtig. De rimpels in zijn voorhoofd waren allemaal in beweging terwijl hij sprak, zodat hij net een bezorgd, mager, oud aapje leek.

„Ik weet dat u zich heeft afgevraagd wat er met de kist uit Afghanistan gebeurd is. De kist die in uw garage werd verborgen," zei Bijey. „Rashid wilde de inhoud van de kist op zijn gemak bekijken en hij heeft hem verborgen totdat hij de kans zou hebben om hem te bekijken. Toen hebben we u afgeluisterd en gehoord dat hij helemaal niets aan die kist had. Hij heeft hem toen daar verborgen gelaten, omdat hij wel wist dat u de kist spoedig zou ontdekken."

„Nou," zei oom Bounce en kruiste zijn korte benen over elkaar en lachte vriendelijk, „jullie hebben alle drie het een en ander beleefd — mijn huis ondersteboven gehaald en mijn butler belaagd en al die gevechten... Tussen twee haakjes, ik neem aan dat jullie gisteravond die herrie veroorzaakt hebben."

Neef Bijey wendde zich naar Casey. „Meneer, wij moeten u onze excuses aanbieden," kondigde hij aan en keek bezorgder dan ooit, „voor het gevecht dat Rashid met u had op het grasveld van uw ooms huis, over het bezit van de doos die nu naast meneer Bouncer ligt. Ik..."

„O, dat zit wel goed," zei Casey en wuifde de excuses met zijn limonadeglas weg. „Ik heb goed teruggeslagen. Ik vind het wel fijn om af en toe eens goed te knokken."

Bijey trok een afkeurend gezicht en keek zijn koninklijke neef verwijtend aan. „Deze hele kwestie is bijzonder onaangenaam," zei hij. „Alles is volkomen verkeerd behandeld. Mijn raad aan de prins was om de hele kwestie langs diplomatieke kanalen..."

„Nooit!" zei de prins scherp. Zijn ogen flitsten. Casey begreep onmiddellijk dat hij naar een vervolg luisterde van een verschil van mening tussen de prins en zijn neef dat al lang aan de gang was. „De dolk," zei prins Bahadur trots, „is al langer dan vijf eeuwen in het bezit van onze familie. Hij wordt slechts gebruikt bij een onderdeel, een heel belangrijk onderdeel van de kroningsplechtigheid."

„Bedoel je," vroeg Casey, „als de kroonprins, dus als jij... u op de troon komt?... U bedoelt wanneer een prins wordt gekroond tot de heersende maharadja?"

„Precies," zei de prins. Hij draaide de dolk nadenkend in zijn hand rond. Zijn gezicht stond nu bijzonder ernstig.

Hij had dan wel veel plezier gehad van zijn jongensachtige streken, maar het motief was helemaal niet jongensachtig geweest. Zijn jacht op de heilige dolk en de gouden vis had een dodelijk ernstige achtergrond.

„Dit kleine sieraad," zei hij, op de vis wijzend, „wordt op de tulband van de maharadja gedragen bij zeer officiële gebeurtenissen. Misschien maar een keer of twaalf in zijn hele leven. Een van die gebeurtenissen is de ceremonie die plaatsvindt, wanneer de kroonprins maharadja wordt. Begrijpt u het nu? Zonder deze twee oude en dierbare sieraden zou *mijn* troonsbestijging een leeg iets geworden zijn. Dat had ik nooit kunnen toestaan! Ik wil in de voetstappen treden van mijn vereerde voorvaderen!"

Meneer Bouncer knikte plechtig. Ben en Casey echter wisselden een snelle blik met elkaar, die een enigszins andere mening tot uitdrukking bracht. Casey dacht bij zichzelf: Misschien denkt een prins er zo over, maar ik vind het niks anders dan een oud mes en een waardeloze speld.

Maar hij was verstandig genoeg om dat niet hardop te zeggen.

„Ondanks de afwijkende mening van mijn goede neef," ging de prins door en hij bewoog zijn betulband hoofd in de richting van Bijey, „moest ik deze zaak zelf oplossen. Ikzelf. Want *ik* word de volgende maharadja. Het was een heilige zaak om deze voorwerpen te achterhalen."

Casey trok een wenkbrauw op en zei weer niets. Neef Bijey sprak nu heel ernstig met oom Bounce. Casey en Ben voelden zich een ogenblik buiten het gesprek gehouden. Want Bijey sprak met meneer Bouncer als de ene volwassene tot de andere; als een ernstige, verstandige man tot een andere ernstige, verstandige man. De onderwijzer zei met zijn nauwgezette, bezorgde stem:

„Meneer, dit hele gedrag was tegen mijn raad in. Gelooft u mij, ik heb getracht de prins van zijn bedoeling af te brengen. Langs diplomatieke kanalen, daar was ik zeker van, kon deze kwestie naar behoren opgelost worden, zonder al dit onaangename... al dit onwaardige ... al dit gevaarlijke... deze... deze handelwijze zonder enige... deze..."

De prins lachte vrolijk. „Maar het is toch erg leuk geweest!" riep hij uit. „Wanneer ik een bezadigd maharadja ben, mijn beste Bijey, dan zal ik geen tijd meer hebben voor zulke onzin als aan de ramen luisteren en stenen gooien naar vreemdelingen..."

„Je bedoelt Baars," zei Casey giechelend. Hij begon de prins aardig te vinden. Het was leuk om te weten dat de ribben van Baars het doelwit waren geweest van deze jongen.

„Maar ben je nu werkelijk helemaal naar de Verenigde Staten gekomen voor mij en de dolk?" vroeg oom Bounce in opperste verbazing. Maar Bijey schudde zijn hoofd. „O nee, meneer Bouncer!" antwoordde hij bezorgd. „Zo onbesuisd is het nu ook weer niet gegaan! De jonge prins zou in ieder geval naar uw land gegaan zijn. Hij gaat vier jaar aan de universiteit in de stad studeren. Daar heb ik ook mijn opleiding gekregen. Nee, we hebben een plan gevolgd dat al maanden geleden gemaakt was, zelfs voordat u ons land kwam bezoeken. Ik zou prins Bahadur vergezellen als zijn voogd en raadsheer. En Rashid zou ook meegaan, omdat hij ook de taal van uw land spreekt."

„Voordat we vertrokken, ontdekten we de diefstal van deze twee kostbaarheden," ging de prins verder met uitleggen. „Ik besloot om ze zelf terug te vinden. We vernamen van de verraderlijke bewaker van mijn vaders kostbaarheden dat zij in uw bagage gesmokkeld waren. En de rest van het verhaal kent u zelf."

Meneer Bouncer stond op. „Welnu," zei hij wat verdwaasd, „deze avond is wel een ervaring geweest. Jongens, we moeten deze gastvrije omgeving verlaten." Onder invloed van de Indiërs ging oom Bounce ook bloemrijke taal gebruiken.

Casey en Ben stonden met tegenzin op. Ze vonden het jammer om uit deze duizend-en-één-nacht-omgeving weer naar het gewone leven te stappen.

„Zien we je morgen weer?" vroeg Casey aan de prins. „Ik zal je dan de paden in de doolhof leren."

„Laat me alsjeblieft dan aan de voordeur bellen, zoals het behoort," zei de prins gretig. „Hier... ik wens je het horloge terug te geven. Rashid, breng de vulpen die we van meneer Bouncers bureau gestolen hebben... Ja, dit is hem. Meneer, mijn excuses. En ik dank u zeer voor de hoffelijke wijze waarop u onze kostbare en dierbare schatten hebt teruggebezorgd."

Wordt vervolgd

Ted en Tom

en de monsterrace

TED EN TOM LAGEN MET HUN WAGEN OP KOP TIJDENS DE DERDE ETAPPE VAN DE GROTE RACE. ZIJ WERDEN ECHTER DOOR EEN GROEP ARABIEREN GEDWONGEN DE ROUTE TE VERLATEN. DE AUTO LIEP VAST IN HET MULLE WOESTIJNZAND, MAAR GELUKKIG KWAM EEN GROEP FRANSE SOLDATEN HUN TE HULP...

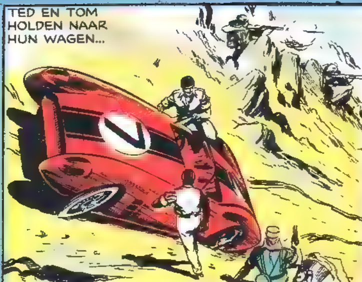

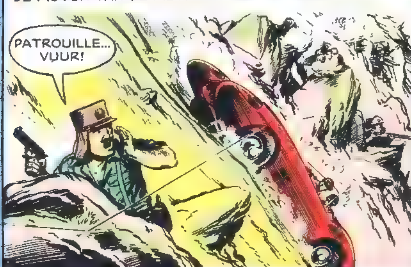

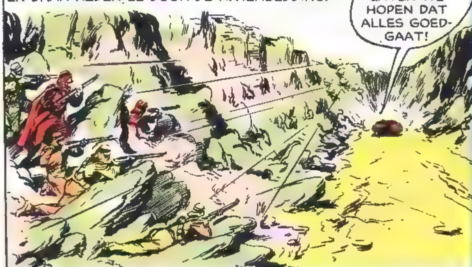

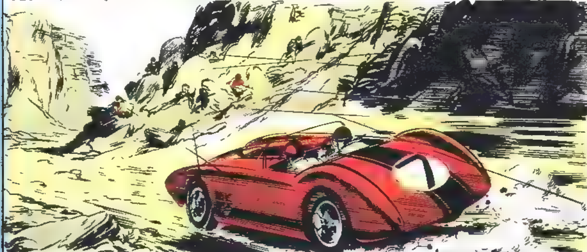

TED EN TOM HOLDEN NAAR HUN WAGEN...

OKE, WE ZULLEN U IN DE RUG DEKKEN! VEEL SUCCES!

VLUG STARTTE TED DE MOTOR.
HOU JE VAST, WE GAAN NAAR BENEDEN!

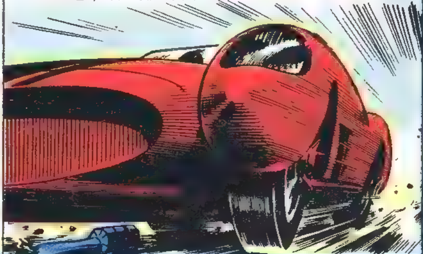

DE MOTOR VAN DE METEOOR BEGON TE BRULLEN...
PATROUILLE... VUUR!

EN DAAR REDEN ZE DOOR DE RIVIERBEDDING.
LATEN WE HOPEN DAT ALLES GOEDGAAT!

TERWIJL DE SOLDATEN EN DE ARABIEREN ELKAAR BESTOOKTEN, REED DE METEOOR TERUG NAAR DE WEG.

MAAR OPEENS HAALDE BEN HASSAN EEN HANDGRANAAT TE VOORSCHIJN...
ALS IK HUN WAGEN NIET IN HANDEN KAN KRIJGEN, DAN ZAL IK HEM VERNIELEN!

HET PROJECTIEL VLOOG DOOR DE LUCHT...
KIJK UIT! EEN HANDGRANAAT!
IK KAN NIET MEER STOPPEN!

IN SNELLE VAART REED DE WAGEN OVER HET PROJECTIEL, DAT ELK OGENBLIK KON ONTPLOFFEN...

Speur mee met *Dick Drent!*

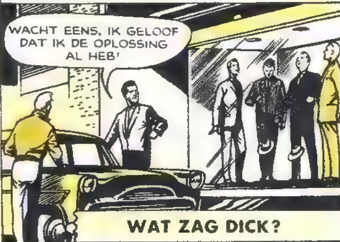

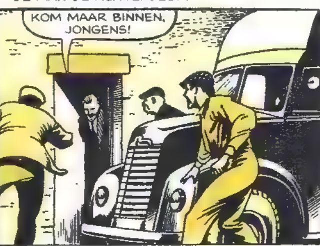

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Vervolg van blz. 18

moderne muziek. • *Peter Mulders (13), Zevenbergseweg 54, Leur (N.-Br.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Lida Hoogeland (18), Pastoor v. Muyenweg 18, Heiloo*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen, liefst in Limburg. • *Jan Konings, Noteboomstraat 10, Winterswijk*, wil suikerzakjes ruilen. Bovendien heeft hij een aantal postzegels buitenland, die hij voor suikerzakjes wil ruilen. • *Tonny te Koppel (15), Lichtenvoordseweg 22, Groenlo*, wil corresponderen met een meisje van vijftien of zestien jaar, liefst in Apeldoorn. Hobby's: schaatsen, zwemmen, marsmuziek. • *Guda Klok (11), Slikkerdijk 5, Oudesluis*, wil sigarebandjes, suikerzakjes en lucifersmerken ruilen. • *Andrea Westhuis, Ouddorpsestraat 7 B, Schiedam*, wil corresponderen met een jongen tussen veertien en zestien jaar. Hobby's: zwemmen, foto's van filmsterren. • *Roel Boxem (13), Dordseweg 59a, Weiteveen (Dr.)* en *Johan Boxem (13), Dordseweg 55, Weiteveen (Dr.)*, zoeken twee correspondentievriendinnen van hun leeftijd. Hobby's: muziek, turnen, natuur. • *Mineke Assink (12), Marijkestraat 23, Rijssen (Ov.)* en *Ineke Beunk (12) Vennekesgaarde 46, Rijssen (Ov.)*, willen corresponderen met twee meisjes (vriendinnen), liefst aan zee wonend. Hobby's: foto's van filmsterren, moderne muziek. • *Annemieke Berning, Sint Maartenstraat 17, Gendt (Gld.)*, wil corresponderen met een meisje van elf jaar. Hobby: piano spelen. • *Raymond Loekkamper, De Merodelei 267, Turnhout, België*, verzamelt postzegels. Hij geeft voor een postzegel twee sigarebandjes of twee lucifersmerken. Raymond is zeventien jaar. • *Iet van Balen (15), Kerkring 9, Nieuwe-Tonge*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Rienie Stoel (16), Kanaal NO. 107, Assen*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Ellen Doelen (13), Rembrandtstraat 44, Heerlen*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Hub van Eck, Koningin Regentesselaan 108, Roermond*, wil corresponderen met een meisje van zestien of zeventien jaar. Hobby: voetbal, zwemmen, film. • *Maria Jansen (15), Nieuwstraat 39, Hapert (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby: foto's van Elvis. • *Annie van den Heuvel (13), Pastoor Honéestraat 88, Heerlen*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren. • *Ivonne de Bolster (12), Koningin Wilhelminaweg 187, Gouda* en *Elly Meewezen (12), Koningin Wilhelminaweg 193, Gouda*, willen corresponderen met twee r.k. meisjes van hun leeftijd in Brabant, Limburg of België. Hobby's: zwemmen, schaatsen. • *Cilia v. Uffelen, Julianastraat 38, Wateringen*, wil corresponderen met een jongen van zestien of zeventien jaar. • *Els Peters, Berkenlaan 64, Silvolde (Gld.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van ongeveer twaalf jaar, liefst in Gelderland, Utrecht of Overijsel. Hobby: lucifersmerken verzamelen. • *Joke Kapteyn (14), Zwarteweg 35, Boskoop*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd in Duitsland, Frankrijk of Engeland. • *Willy Groot (15), Hoplaan 20, Eindhoven*, wil corresponderen met een jongen in Nederland of Duitsland. Hobby's: schaatsen, hockeyen. • *Harrie Olders (11), Schoolstraat 64, Belfeld (L.)*, wil corresponderen met jongens of meisjes van zijn leeftijd, liefst niet in Limburg. • *Frieda Hagers (16), Vincent van Goghstraat 14 II, Amsterdam-Z.*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Tonja Bravenboer (14), Dorpsweg 15, Rockanje*, zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. Hobby's: foto's van filmsterren, gitaarspelen. • *Roel Linting (15), Nieuwstraat 50, Axel (Z.-Vl.)*, wil corresponderen met een r.k. Indisch meisje van zijn leeftijd, liefst in Zeeuws-Vlaanderen. • *Mariël Hemeltjen, Notenboomstraat 35, Groenlo*, wil corresponderen met een meisje van twaalf of dertien jaar, dat veel van kamperen en fietsen houdt.

De man van staal

TED EN KEN WILDEN GOUD HALEN UIT HET WRAK VAN EEN SPAANS GALJOEN, DAT BEWAAKT WERD DOOR EEN MONSTER. MAAR HUN RIVALEN, TRASK EN ZAMITO, STALEN ARCHIE EN DE ZENDER WAARMEE ARCHIE BEDIEND WERD...

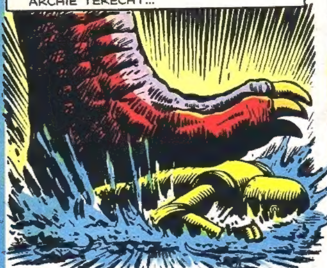

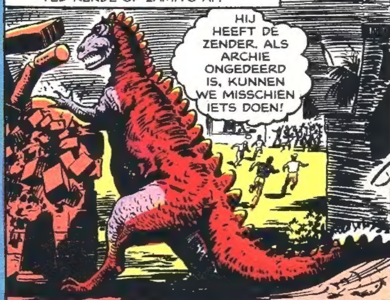

DE ENORME POOT KWAM BOVEN OP ARCHIE TERECHT...

WANHOPIG ZEI KEN:
DIT IS HET EINDE! ARCHIE IS VERNIELD!

HET MONSTER DRAAIDE ZICH OM EN...
VLUCHT! HIJ ZAL ONZE STAD VERWOESTEN!
HIJ KOMT DEZE KANT UIT!

TED RENDE OP ZAMITO AF.
HIJ HEEFT DE ZENDER. ALS ARCHIE ONGEDEERD IS, KUNNEN WE MISSCHIEN IETS DOEN!

ZAMITO PROBEERDE TE VLUCHTEN, MAAR ZONDER SUCCES.
VLUG, PAK HEM DE ZENDER AF, TED!

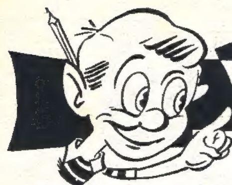

TED GREEP DE ZENDER EN BEDIENDE DE KNOPPEN.
IK HOOP DAT ARCHIE NOG INTACT IS! ONS LEVEN EN DAT VAN AL DEZE MENSEN HANGT ERVAN AF!

LANGZAAM KWAM DE ROBOT VAN DE GROND OVEREIND...
GEWELDIG! HIJ WERKT!
JA, ARCHIE KAN TEGEN EEN STOOTJE!

INTUSSEN HAD HET MONSTER HET STADSPLEIN BEREIKT.
VLUCHT!
WE ZIJN VERLOREN!

WE MOETEN IETS DOEN, ANDERS VALLEN ER SLACHTOFFERS!

TED BEDIENDE DE ZENDER EN DAAR HOLDE ARCHIE HET PLEIN OP.
VOORUIT, ARCHIE, JIJ BENT ONZE LAATSTE HOOP!

Kruiswoord-puzzel

ingezonden door Piet van Diepen in Avenhorn:

Horizontaal

1 Gekeperde wollen stof
6 Onder anderen (afk.)
7 Jongensnaam
8 Voorzetsel
10 Familielid
12 Zeer bittere vloeistof
14 Slaapmeubel
16 Amsterdams Peil (afk.)
18 Oude lengtemaat
19 Bepaald lidwoord
21 Boom
23 Zwartglimmende, harde stof

Verticaal

1 Legerafdeling
2 Jongensnaam
3 Vruchtenat
4 Persoonlijk voornaamwoord
5 Niet te ontkomen lot
9 Nabij
11 Jongensnaam
13 Bergruimte
15 Rivier in Friesland
17 Schrijfgerei
20 Laag tij
22 Muzieknoot

Puzzel

ingezonden door Marlous Bervoets in Arnhem:

1 Klinker
2 Deel v. d. mast
3 Hevig, sterk
4 Watervogel
5 Volk
6 Volmaakt, heerlijk
7 Bosje stro
8 Globe
9 Blauwe, plantaardige stof
10 Familielid
11 Korf
12 Deel van het gezicht
13 Moeder
14 Klinker

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden een woord, dat betekent: wat een overledene nalaat.

Op de laatste rij lees je van onder naar boven de naam van een werktuig, dat gebruikt wordt om de grond gelijk te maken.

OPLOSSING PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

Puzzel van Ina Dijkhuis in Heerenveen:

1 Wim
2 Opa
3 End
4 Non
5 Sla
6 Dik
7 Aap
8 Gym

Op de eerste rij van boven naar beneden lees je het woord WOENSDAG.

Spiraalpuzzel

```
A R T S T I P L A A
                  T
C H T A K A C H   A
E             E   A
R   V E L E   L   R
E   E     E   A   T
V   G   E R   U   R
O   I         W   A
L   L E M A L O   M
E                 E
S T E L A A B A K L
```

De letters op de hoeken vormen van buiten naar binnen gelezen het woord AALSCHOLVER

Wie weet het?

1. b, 2. c, 3. a, 4. c, 5. a, 6. b.

Visitekaartjes

van Peter Krassenburg in Leiderdorp:

Politieagent; Exporteur.

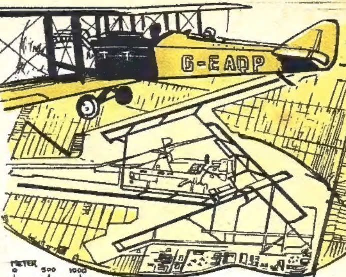
Dubbelwoorden

Er zijn heel wat woorden in onze taal, die een dubbele betekenis hebben. Hieronder volgt een rijtje van die woorden. Eén betekenis staat erbij vermeld. Weet je welke de tweede is?

1. KAPEL is een bedehuisje, maar ook een . . .
2. Das is een halsdoek, maar ook een . . .
3. BEURS is overrijp, maar ook een . . .
4. KOEN is onverschrokken, maar ook een . . .
5. LICHT is het tegenovergestelde van zwaar, maar ook van . . .
6. TEER is fijn of broos, maar ook een . . .

Dagboek
van de geschiedenis

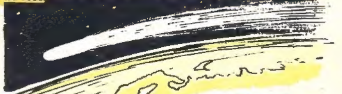
Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

17 MEI 1920 BEGON DE K.L.M. ONDER LEIDING VAN DE HEER PLESMAN EEN REGELMATIGE VLIEGDIENST TUSSEN AMSTERDAM EN LONDEN MET GEHUURDE TWEEDEKKERS VAN HET TYPE DE HAVILLAND-9. THUISHAVEN WAS HET VLIEGVELD SCHIPHOL, NIET VEEL MEER DAN EEN DRASSIG STUK WEILAND. ALS HET GEREGEND HAD, MOESTEN DE DIRECTEUR EN ZIJN PERSONEEL DE VLIEGTUIGEN UIT DE MODDER TREKKEN. PASSAGIERS WERDEN IN ZO'N GEVAL AAN BOORD GEDRAGEN. ONDER DE DE HAVILLAND-9 ZIE JE HIER HET SCHIPHOL VAN MORGEN, MET ZIJN NIEUWE, 3300 METER LANGE STARTBANEN.

IN DE NACHT VAN **18 OP 19 MEI 1302** OVERVIELEN VLAAMSE OPSTANDELINGEN HET FRANSE GARNIZOEN VAN BRUGGE. DE OVERVAL SLAAGDE. HONDERDTWINTIG FRANSEN VERLOREN HET LEVEN EN VELEN WERDEN GEVANGENGENOMEN. DEZE GEBEURTENIS, OOK WEL DE BRUGSE METTEN GENOEMD, VORMDE DE AANLEIDING TOT EEN VOLLEDIGE BREUK MET DE FRANSE KONING EN EEN AANLOOP TOT DE GROTE OPSTAND IN 1302.

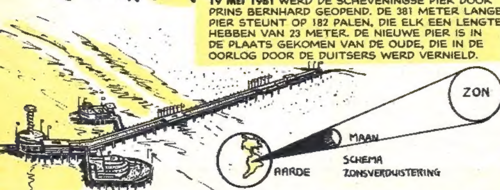

18 MEI 1910 PASSEERDE DE KOMEET VAN HALLEY DE AARDE. VEEL MENSEN DACHTEN DAT DE KOMEET OP DE AARDE ZOU VALLEN EN DAT DAARMEE HET EINDE VAN DE WERELD IN ZICHT WAS. IN 1984 KOMT DE KOMEET TERUG.

19 MEI 1798 VERTROK NAPOLEON MET RUIM VIERHONDERD SCHEPEN, 35000 SOLDATEN EN HONDERD GELEERDEN UIT TOULON VOOR ZIJN VELDTOCHT NAAR EGYPTE. HIJ VEROVERDE HET LAND OP DE ENGELSEN EN LIET VELE KUNSTSCHATTEN NAAR EUROPA OVERBRENGEN. OP 1 AUGUSTUS 1798 VERSLOEG EEN ENGELSE VLOOT ONDER NELSON DE FRANSE VLOOT. BONAPARTE KEERDE 9 OKTOBER IN FRANKRIJK TERUG.

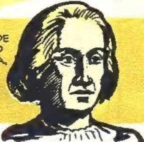
19 MEI 1961 WERD DE SCHEVENINGSE PIER DOOR PRINS BERNHARD GEOPEND. DE 381 METER LANGE PIER STEUNT OP 182 PALEN, DIE ELK EEN LENGTE HEBBEN VAN 23 METER. DE NIEUWE PIER IS IN DE PLAATS GEKOMEN VAN DE OUDE, DIE IN DE OORLOG DOOR DE DUITSERS WERD VERNIELD.

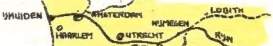
20 MEI 1947 WAS IN ZUID-AMERIKA EEN TOTALE ZONSVERDUISTERING TE ZIEN. DE VOLGENDE GEDEELTELIJKE ZONSVERDUISTERING IS IN ONZE STREKEN TE ZIEN OP 15 FEBRUARI 1966.

OP **20 EN 21 MEI 1927** MAAKTE CHARLES LINDBERGH DE EERSTE SOLOVLUCHT OVER DE ATLANTISCHE OCEAAN. HIJ VERTROK MET ZIJN EENMOTORIGE MACHINE *THE SPIRIT OF SAINT-LOUIS* VANAF HET ROOSEVELT-VLIEGVELD BIJ NEW YORK EN LANDDE RUIM DRIEËNDERTIG UUR LATER TE PARIJS. ONDERWEG HAD HIJ TE KAMPEN MET ZWARE REGENBUIEN, MIST, IJSAFZETTING, TEGENWIND EN WEIGERENDE INSTRUMENTEN EN HIJ MOEST AANHOUDEND VECHTEN TEGEN DE SLAAP. OM MEER PLAATS TE HEBBEN VOOR DE BENZINEVOORRAAD HAD HIJ GEEN PARACHUTE MEEGENOMEN. LINDBERGH WERD NA ZIJN GESLAAGDE VLUCHT OVER DE HELE WERELD BEJUBELD.

21 MEI 1506 STIERF COLUMBUS, DE GROTE ONTDEKKINGSREIZIGER, ZIEK, ARM EN VERGETEN IN DE SPAANSE STAD VALLADOLID. HIJ WAS NA DE DOOD VAN ZIJN BESCHERMVROUWE, KONINGIN ISABELLA, IN ONGENADE GEVALLEN BIJ KONING FERDINAND. ER ZIJN NU ACHTTIEN STEDEN, DIE STRIJDEN OM DE EER DE GEBOORTEPLAATS VAN COLUMBUS TE ZIJN, EN DRIE STEDEN BEWEREN DAT ZE ZIJN GEBEENTE BEWAREN.

21 MEI 1952 OPENDE KONINGIN JULIANA HET AMSTERDAM-RIJNKANAAL, DE 72 KILOMETER LANGE WATERWEG TUSSEN AMSTERDAM EN DE RIJN. IN HET KANAAL BEVINDEN ZICH VIER SLUIZEN EN VIJFENTWINTIG GROTE BRUGGEN. DE PRINS-BERNHARDSLUIS IN TIEL IS DE GROOTSTE BINNENSLUIS (LENGTE 350 METER, BREEDTE 18 METER) TER WERELD.

21 MEI 1960 WERD CHILI GETEISTERD DOOR ZWARE AARDSCHOKKEN, VLOEDGOLVEN EN BRANDEN. ENORME VERWOESTINGEN WERDEN DOOR HET NATUURGEWELD AANGERICHT. MEN TELDE MEER DAN TIENDUIZEND DODEN EN TWEE MILJOEN DAKLOZEN.

22 MEI 1937 WERD EEN GROEP RUSSISCHE POOLONDERZOEKERS AFGEZET OP EEN GROTE IJSSCHOTS IN HET NOORDPOOLGEBIED. DE MANNEN RICHTTEN ER EEN KAMP IN. AL GAUW DAARNA BEGON DE SCHOTS AF TE DRIJVEN. NA ALLERLEI HACHELIJKE AVONTUREN TE HEBBEN BELEEFD WERDEN ZE TENSLOTTE OP 19 FEBRUARI 1938 VLAK BIJ DE OOSTKUST VAN GROENLAND (MEER DAN TWEEDUIZEND KILOMETER NAAR HET ZUIDEN) DOOR REDDINGSSCHEPEN OPGEPIKT.

23 MEI 1937 STIERF DE BEROEMDE EN ZEER RIJKE AMERIKAAN JOHN ROCKEFELLER. HIJ BEGON ALS KANTOORBEDIENDE EN WIST EEN ENORM FORTUIN BIJ ELKAAR TE KRIJGEN. DIT GELD VLOEIDE HEM HOOFDZAKELIJK TOE UIT DE OLIERAFFINADERIJEN, DIE HIJ IN HEEL AMERIKA BEZAT. IN DE LAATSTE JAREN VAN ZIJN LEVEN STEUNDE HIJ OP GROTE SCHAAL LIEFDADIGE EN WETENSCHAPPELIJKE DOELEINDEN.

23 MEI 1568 VOND DE SLAG BIJ HEILIGERLEE PLAATS. DE NEDERLANDERS ONDER LEIDING VAN GRAAF LODEWIJK VAN NASSAU VERSLOEGEN ER DE SPANJAARDEN. MET DEZE SLAG BEGON DE TACHTIGJARIGE OORLOG.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.